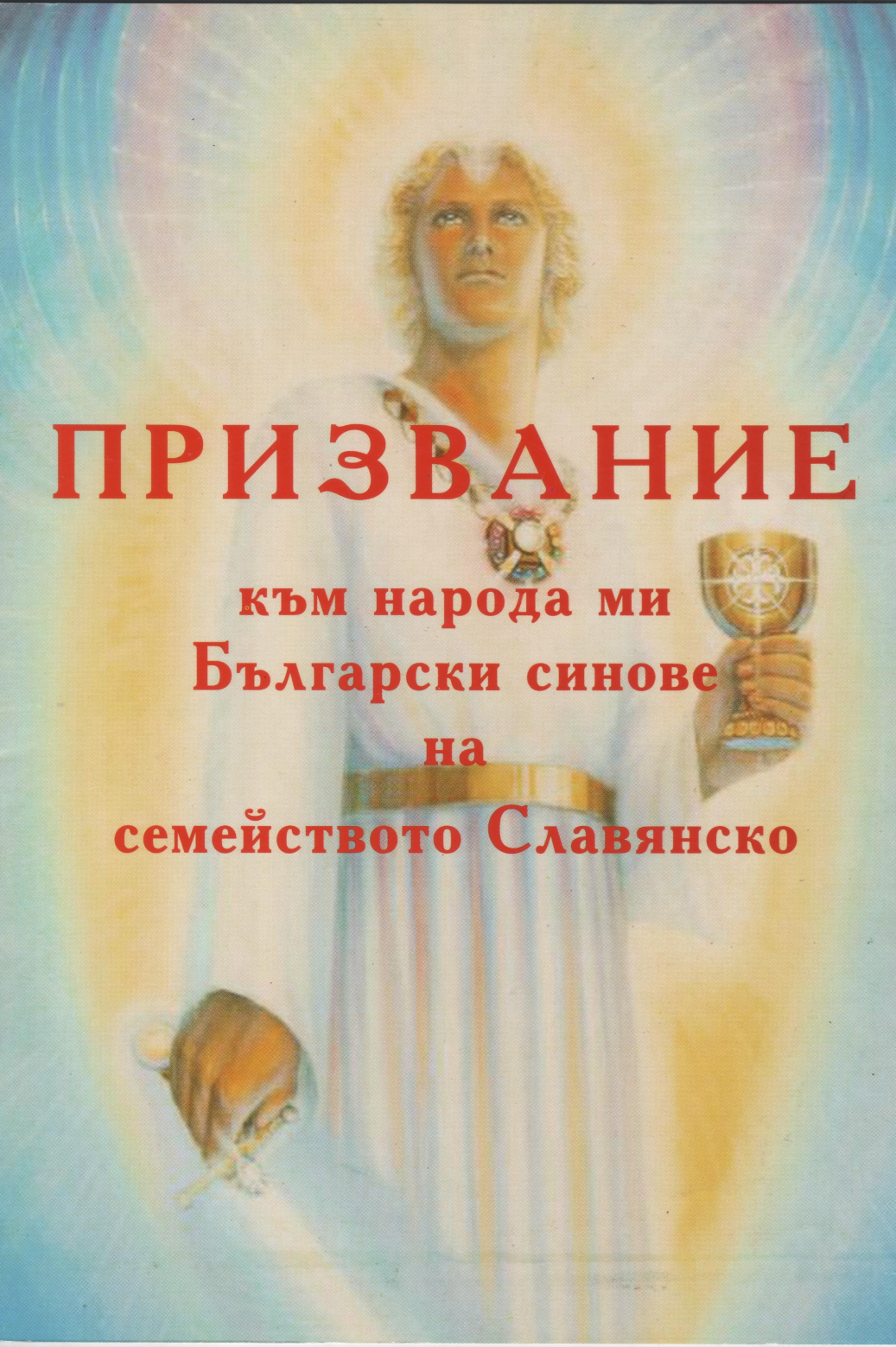




ПРИЗВАНИЕ

към народа ми
Български синове
на
семе́йството Славянско

**Беинсà Дунò
Петър Дънов**

ПРИЗВАНИЕ

**КЪМ НАРОДА МИ
БЪЛГАРСКИ СИНОВЕ
НА СЕМЕЙСТВОТО СЛАВЯНСКО**



**Културна Асоциация
• Беинсà Дунò
2006**

През 1898 година Петър Дънов изнася една беседа пред благотворителното дружество „Милосърдие“ в гр. Варна. Тази беседа очевидно е била много по-специална от останалите, защото името ѝ е „Призвание към народа ми – български синове на семейството славянско“ и защото самият подпис стоящ под направения препис е също особен.

Първоначално Учителя /така последователите, въпреки неговата воля и постоянни примери за скромност са му казвали/ е имал идеята да се **изпрати този Призив в Народното събрание, да бъде прочетен пред народните представители**, но после се отказал. Петър Дънов разпорежда да се отмени печатането, въпреки че наборът е бил готов. А листовите за коригиране предал на своите последователи.

Факт е, че подписът под Призванието не е случаен, защото когато се изследва съдържанието му се вижда, че под всяко едно изречение и дума, празно място няма. Йерархията, която говори чрез Петър Дънов е космическа, очевидно Йерархията на Небесният Отец. Обикновено читателят си задава логично въпроса: Но нали самият Дънов е изнесъл беседата пред дружество „Милосърдие“? Коя е била тази аудитория? Може би не са били само преките слушатели! Заглавието подсказва към кого се обръща Той! Не само към българския народ е обръщението. Освен това, за любознателния читател е справедливо да се даде малко повече информация, съдържаща се в контекста на едно писмо от 8 октомври 1898 год., както и това, което се казва за Духът Елохим.

И така, нека разумният читател, притежаващ едно задълбочено и глобално мислене сам провери, доколко всичко това е поставено на научна основа. Още повече, че самият личен живот на Дънов е един пример за това: **Всичко проверявайте и собственоръчно прилагайте за да ставате по-добри във Великото Училище на Живота**. Ученикът в Училището на Живота трябва всичко сам да провери – неговата вяра трябва да бъде знание, а не суеверие.

Беинса Дуно – Петър Дънов
ПРИЗВИНИЕ към народа ми
Български синове на семейството Славянско
Трето издание

© Културна Асоциация Беинса Дуно, 2006

ISBN 10: 954-9569-01-2

ISBN 13: 978-954-9569-01-8

ПРИЗВАНИЕ КЪМ НАРОДА МИ БЪЛГАРСКИ СИНОВЕ НА СЕМЕЙСТВОТО СЛАВЯНСКО

Послушайте думите на Небето:

Братя и сестри от дом славянски, род на страдание, племе на раздори, душа и сърце на бъдещето, Живот и Спасение на настоящето, носители и застъпници на мира, синове на Царството Божие. Слушайте Словото:

Небето ви отрежда една свята длъжност в Царството на Мира, което иде и приближава в силата си, да отбележи едно велико събитие в живота на този свят, и ако се покажете верни отсега на това благородно и свято звание, което ви чака, то вярвайте, сам Бог на Силите ще ви увенчае със слава и величие на своя живот и ще отбележи имената ви във върховните книги на висшите светове, които спомагат в полза на висшето свято дело на великото избавление. Вас ви чака едно славно бъдеще, което иде не да затрие и унищожи живота, но да го възкреси в неговата съвършена пълнота. В този живот са призвани да вземат участие всичките избрани люде и народи, които образуват цвета на новите поколения на човеческия род. Вашето време приближава, вашият изпит се завършва, часът на вашето призвание удари и минутата на живота настъпва, да се пробудите и влезете в тоя благ живот, който встъпва в тази многострадална земя.

Аз ида от горе, по висше разпореждане на Бога – вашия Небесен Отец, Който ме е натоварил с велика мисия да ви предвардя от лошия път и ви благовестувам Истината на живота, която слиза от Небесното жилище на вечната Виделина, да просвети всякой ум, да възобнови всякое сърце и да въздигне и обнови всички духове – отбрани чада на Истината, предназначени да съставят зародиша на Новото човечество, на което славянското семейство, коляното Юдино, ще стане огнище.

Вождът на спасението, Помазаникът Сионов, Царят Господен,

братът на страждующите ще пристигне във всичката своя сила и духовна пълнота и ще промени вида на тоя свят. Вие скоро приближава да заемете **едно високо място в реда на изкупените висши светове, които постепенно и неотклонно възлизат един след друг в една нова област на горните върховни светове.** В Небесата на Божествените разпореждания, в които и тоя ваш свят вече **ще пристъпи напред една стъпка, да заеме своето място,** отредено му от Върховния Владика помежду другите. Вашето встъпване в тия нови безпределни граници на Новото Царство на вечните светове, ще се ознамени с даване знака на Върховния Господар, Владетел и Цар над всичко. Той ще ви посрещне заедно с всичките ангелски ликове, които ще дойдат да ви приемат радостно и весело като съграждани на вечното Царство, на което силата и славата е нескончаема.

Не огорчавайте Бога с вашето поведение, не се съмнявайте в Истината Му, която ви носи от Небесното жилище в знак на Неговата към вас вяроност и любов. **Просветете се, елате на себе си, съзнайте Истината на живота.** Този, Който ви е родил, бодърствува над вас. Името Му знаете. **Не се двоумете, не се колебайте, но отхвърлете вашето малодушие настрана и елате към вечната Виделина на живота, да разберете вечния път на Бога, Който ви е въздигнал от пепелището на нищожеството, към славата и величието на безсмъртието. Не се заблуждавайте, но дайте място на Този, Който ви оживява.** Пред Него домочадията, поколенията, народите не чезнат, но се възобновяват и възраждат от този същ вечен Дух, Който привежда в порядък всичко в този обширен Божествен свят. Възобновлението е велика благодат, която ви спомага да се удостоите да влезете в пътя на Виделината, в която обитава мир и любов във всяка нейна стъпка. Тя е мощният вечен двигател в живота, който повдига всичките паднали духом. Тя е пътят на спасението, по който влиза злосластният **человечески род, призован от Небето на още един велик подвиг,** с когото ще се завърши все, що е отредено.

Пътят, в който ида, да ви поведе, да възлезете в Царството Божие, да му служите, е път вечен, път пълен с всяка благодат на живота; по него са възлезли всичките чинове и ликове Небесни преди зачатъка на самата тая вечност, която е без начало и без край; и

помежду вас и пътя на небесните ликове съществува велика междина, която е неизмерима от никоя мощна сила; и при все това има една невидима връзка, която всичко свързва в едно неразривно Братство. Тази връзка е Любовта на вечния невидим БОГ – Извор на живота.

Непреодолимата Любов на Този, Който ви люби и се грижи за вас, ме извика от горе, да дойда и ви помогна в тия усилни времена, които настават за последен път в тоя свят.

Пред вази стои една голяма опасност, която се готви да разруши все, що е свято, посадено от ръката на вашия Небесен Баща. Затова съм в тоя свят дошъл, да ви ръководя лично през тази най-опасна минута на живота. Покажете се мъже, твърди и непоколебими, верни на призванието си, препасани през пояса, готови за бран. **Направете всеки, потребните самопожертвувания,** да възтержествува Истината. Сега е случай благоприятен, да се покажете род избран, семе Царско, народ, на който Господ на Силите, е вожд.

Аз ида, да подкрепя славянския род, комуто е дадено да възтержествува над всички негови врагове и неприятели, **препятстващи му в пътя на неговото благородно призвание,** което той се стреми да постигне, и на неговото назначение, което му е отредено от **Върховния Промисъл на Провидението.** Времето е близо и при вратата на тоя свят, Истината ще възтержествува и ще се възцари в пълната си хубост и красота, която ще озари лицето на тоя свят със сияние Небесно. Ето деня на Истината, който ви е родил за Негова слава. Слушайте гласа Му. Той иде отгоре, повдигнете очите си и чуйте сладките песни, приятните химни, величествените антеми, хвалебни песни от ангелските ликове, които се приготвяват за този славен ден.

Чуйте, **верността** е първата стъпка при влизане в новия живот, тя е първото условие при тесните врата на приемане, тя е първият плод на любов, който има да поднесете пред огнището на Отеческият олтар. **Не остава време, да се впускате в празни разpravии за миналото, което няма да ви ползва, ако не вземете пример от неговите погрешки, да изправите настоящите.** Вашето възраж-

дане има голяма нужда от чисти добродетели, които липсват. Сега то е повърхностно и не коренно, временно и несъществено, което не може да принесе очакваните добри плодове. **Този народ има вопиюща нужда да се ръководи и управлява от свети и Богоугодни начала, нужни за неговото успевание.** Тия начала ги е определил отдавна още БОГ, Който се грижи за подобрението на всички негови семейства, и тия начала са всадени във вашата душа. Във възраждането на народите, умът и сърцето трябва да вървят успоредно, любовта и добродетелта взаимно, силата и разумът наедно да ръководят и управляват пътя на техните добри стремления. Вън от тези условия, всичко е изгубено за тях безвъзвратно. **Затова е необходимо да се спрете и обмислите положението си, в което се намирате, за да избегнете общото разрушение, което виси вече над главите на всички ви.**

Аз пристигам в тоя развратен свят в минута важна, да упражня нужното влияние, да ви отвърна от тоя пагубен свят, който народите по земята са се втурнали да следват безразсъдно. Знайте, в случай че отхвърлите моите благи съвети и се възпротивите на моите Божествени диктувания, които ви давам, **защото сте близки на сърцето ми,** то ще употребя и други мерки, много по-лошави, с които съм натоварен да приложа в замяна на вашето непослушание на светите Божии заповеди. **Вие сте под мое покровителство и съм длъжен да ви ръководя и изпитвам в Словото на Истината.** Аз съм ваш хранител и върховен водител в Небесните ликове. **Когато встъпих, да ви взема под своя охрана, аз предвиждах всичките мъчнотии, които времето щеше да ми създаде, догде ви изведа в безопасно място.** Аз знаех колко препятствия, колко несполуки щяха да ме срещнат с вас наедно в тая велика борба, но моят Дух не отстъпи своето намерение. **Моята любов за вас ми продиктува свято задължение и аз встъпих напред, да ви взема под моята върховна охрана.** В това отдалечено минало вашият дух не притежаваше никаква красота, която да ме привлече, да ви обичам. Вие бяхте отвратителни наглед и който ви погледнеше, се отвращаваше от **грубото ви сърце.**

За тоя ви лош недостатък аз не ви отхвърлих, нито ви презрях за

грубата външност, с която беше облечена вашата душа, но ви възлюбих напълно с благия си Дух, Който се зае да проникне и намери някоя Божествена добродетел, **някоя благородна черта във вашата душа, та да може да обработи и оплодотвори, за да принесе плод изобилно и да се създаде у вас поведение чисто, свято и възвишено, за да ви удостои да влезнете в рода на първите народи, които Бог на Силите е избрал, да извършат вечната Му и свята воля.** Днес вече настава да се реши главната съдба на тоя покварен свят, в който Небето иде да извърши един коренен и велик преврат, и то скоро в Новия век, който приближава, да отбележи нови страници по лицето на земята. Затова желая да ви подготвя, защото сте останали надире поради вашите настоящи престъпления и минали народни грехове, за които безбройни жертви и страдания бяха нужни да принесете, догде да се измие и очисти вашата отвратителна гнусота, с която раздразнихте Бога, та отвърна лицето Си от вас и ви остави под тежкия вековен изпит, за да познаете и се разкаете за греховете си, които разкъсаха святите връзки на Любовта Му. Но Бог се вечно не гневи. Милостта Му е в род и род, благодатта Му пребъдва винаги с тези, които Го любят, и благословението Му не се оттегля. Той ви ръководи през всичките тъмни времена с крепка десница и окото Му бди за вас, особено когато преминавахте през опасните пътища на този свят. В това аз, вашия върховен Покровител, имаше да полагам големи усилия и жертви, да поправа вашето минало, да ви възпитам и облека в хубостта на вечното, което ви е отредено. Затова благоволих да извикам отдалеч, открай Небесата, двамата братя, светили на славянският род, и да им връча Словото на Истината и Словото на Живота, да ви го донесат и ви научат на пътя, по който да възлезете във вечната Виделина, в която обитавам: Виделината на живота, която ви проводих, за да пребъдете в нея, която светът не прие, но я отхвърли и предаде Помазаника Ми на Завета, Исуса, на поругание и смърт, защото делата на тоя род бяха лукави. Но престъпниците на Завета Ми приеха заплата за своите незакония и отнине всичко се прекратява. **Правдата е вечна, Отец ми е неизменяем, делата Му са неотложни, вие сте мой народ. Господ потърси дом за себе си и изборът му падна в славянското домочадие, което**

Небето възлюби за неговата Божествена добродетел. Затова ви пратих двамата ми служители, да ви донесат радостната вест да напуснете мрака на тъмните езически богове. И биде радост голяма в световите на Виделината, кога Бог положи печата на великото Си име на вази и вложи Духа Си в сърцето ви в Завет вечен. И явих се на тогавашния ви царствуваш господар и му известих волята на Небето да приеме пратениците Ми на Новия Завет и той ми послуша гласа и се удостои пред мене да стане родоначалник на духовното ваше възраждане. И казвам ви, че не се е раждал в дома славянски от него по-смирнен и по-чистосърдечен господар, който с непоколебима вяра прие даденото обещание, подобно Аврааму, който не пожали сина си, но го принесе жертва жива Богу; така се подвиза богоугодно вашият началник и баща на славянския род, който даде очите на първородния си син в жертва благоприятна, дар избран Господу, в знак на неизменна вяроност Нему. И от този ден се извърши призиванието ви от Господа на Силите, Който съизволи в Своята неизмерима мъдрост да прослави с вас наедно всичкото славянство, в което Господ Всесилний пребъдва и на което отрежда да заеме най-първо място в Неговото Царство, което встъпва вече в своята сила в тоя страждущ свят. **Разберете неизменяемата истина, че въздигането на славянския род е въздигане необходимо за всички, което Бог сам върши за своя избранник, Вожда на спасението, който скоро ще се яви помежду ви в пълната си слава и сила, да възстанови вечното Царство на Мира, Царството Божие на земята.**

„И който оспорва вашето първенство отгине, казва сам Господ, оспорва Моето, понеже имам власт да дам Моето, комуто искам, и ако Аз давам от добрата Си Воля, кой е този, който ще Ми се възпротиви и Ми каже що върши? Онзи, който се осмелява, нека излезе и опита силите си и ще види. Аз съм един, думата Ми е неизменяема и съм верен и истинен във всичките Си пътища. Словото ми е неоспоримо.“ Господ ви е ръководител. Той ви е жених, Който изпраща даровете си, Който ви се радва като младоженец за любовта, която сте приели с вяроност от Него, който е Цар над царете и Господар над господарите. Ето, затова ида от предвечните обиталища, да ви пробудя на добър и свят живот, да ви предохраня да не съгре-

шите изново против Върховната воля на Небето и ви отхвърли, както в миналото, когато с беззаконията си дотегнахте на Бога и Той ви остави да паднете под ръцете на вашите врагове, които дойдоха отдалеч, да ви накажат за престъпленията и да изпълнят волята на Върховния Съдия над вази. Но в тогавашното ваше падение аз ви подкрепих с любовта си, понеже не бяхте свършено отхвърлени от лицето на Този, Който ви беше избрал. **И в дълговечното робство постоянно ви ръководех в пътя на търпение и смирение и ви учех да изправите живота си, да съзнаете греховете си, да се разкаете и обърнете с всичкото си сърце към Господа Бога вашето, с Когото сте съединени с брачни връзки на чист и непорочен живот.** И във всичките ви страдания и изпити, аз ви подкрепях с моята ръка и ви предавах сила и мощ на духа, да не отпаднете съвсем духом и се изгубите в тинята на живота и отчаянието. И с всички сили, с които разполагам, заех се да създам у вас душа чиста и непорочна, с поведение Божествено. И в края на вашия дълговечен изпит, когато Небето реши по висше осммотрение на Божията Промисъл да ви избави от тежкото робство, аз бях първият, който се явих, да се застъпя да ви освободя, като предполагах, че ще се възползвате от дадената благодат, да поправите миналото, но вие злоупотребихте с даровете на свободата. Обаче аз почнах освобождението ви, като турих в действие всичките си мощни сили, да работят навсякъде за постигане и осъществяване на великата мисъл, която има да завърша в най-кратко време, което чака моята върховна заповед, но вашите раздори, вашият новоразвратен живот възпират святата мисъл, която имам на сърце за вашето добро и доброто на целия род човечески. Но всичко си има своите граници, това трябва да знаете. През последните години на новопочнатия ви живот, съм ви ръководел безопасно до тая минута и съм полагал най-големи усилия, да ви опазя от многото опасни злини. Въздайте хвала Богу, че аз не съм от тия, които се побеждават. Иде време и сега е, когато ще опитате силата Ми и ще познаете, че Аз съм Бог, Който се не лъже, **но вие сте народ своенравен, който не съзира къде се крие неговото добро.**

Слабата черта на душата ви е общото разединение и разногласие, което спъва святото дело на славянския род, но верен съм

в делото на Този, Който ме е проводил. За Него няма препятствие, няма мъчности, волята Му е воля вечна и непреклонна и все, що е рекъл, ще бъде, но не във вашите дни, ако се повърнете назад, както израилският народ в пустинята, и ще оставите костите си, както тях, за вашето малодушие и общо неверие. **Но новото поколение, което сам Бог на Силите ще повдигне, ще осъществи неговите възнамерения, предопределени да се изпълнят. Можете да ускорите и затрудните вървежа на вашето дело, ако се вдадете на разпуснатия живот на покварените народи, и това ме прави повече да бодърствувам за вас, да не би изново да се повърнете и паднете в примката на лукавия, което падание ще ви коштува живота.** Това Ме принуди да сляза отгоре помежду ви, да се застъпя изново, да изгладя и премахна адската омраза с братския вам род, който е положил за вас безброй човечески жертви, **то е свята Русия, на която Бог е отредил велико бъдеще, да изпълни волята Му за ваша слава и славата на неговото Царство. Ще приемете от нея дан, както Мелхиседек от Авраама, когото и благослови.** Днешната сила и слава, тя вам дължи, такива са Божествените наредби: един сее, друг жъне, в края всички ще участвуват в Божието благо. Днес адската злоба се отстранява, ходът на работата взема друг вид, адските сили отстъпват от първите редове на бойното поле. Рушителите на Божия Мир ще бъдат наказани навсякъде и правдата Му ще се възстанови на земята. Царството, което ида да възстановя, не е Царство на омраза, но на любов. Повдигнете очите си и вижте, **че светът е узрял за жътва.** В скоро време ще заверея верността на моите Божествени думи. Още един велик подвиг и всички сърца ще треперят и мъдруванията на света ще престанат веднъж завсякога. Небето, в знак на своето благоволение, ви е дало един свят залог на Велика милост и любов, който се пази помежду ви, и от този ден, в който е даден отговор, започва вашето изкупление и ви предупреждавам **да пазите това, което градя, да го не съборите, защото е свято, и ако се опитате да светотатствувате, три злини ще ви допусна: глад, мор и разорение, и няма да ви пощада, но ще се съдя с вас и ще помните винаги, че Бог е говорил. Пазете думите ми.** В тоя залог, който съм ви поверил, **почива бъдещето ви,**

той е скрижалът на дома ви, надежда и живот за рода ви. **Слушай ме, доме Славянски,** да сте ми свидетели, че съм ви говорил.

Обръщам се към вас сега, **мои служители, водители и учители,** и към вас, **книжници, фарисеи и лицемери,** и ви заповядвам да не развращавате народа ми, който съм ви поверил. Престанете от лошите си пътища, време е за вас да поразмислите, водете народа ми в пътя на Истината и не го заблуждавайте, помагайте на беззащитните в теготите им и не оскърбявайте бедните. Напуснете беззаконието, отхвърлете неправдата, оставете развращението, защото Бог не може да гледа на това отвратително дело, което се върши пред него навсякъде. Търпението Му е вън от границите си, повикан съм, да туря край на множество злини. Поразмислете, догде е време, защото иде час и сега е, когато ще бъде късно да ме търсите. Мислете, неверието което ви е обхванало самоволно, не ще ви принесе никое добро. Ето, втори път ида, откакто сте станали мой народ, за да ви видя със собственото си око какви сте наглед, как живеете и **Духът ми е трогнат от печалната картина.** За оплакване сте вие, над които пожертвувах всичко придобито: живот, слава и чест. Вие сте злоупотребили с моята доброта и любов. Пред лицето ми стоят множество нещастни ваши братя и сестри, изнасилени и ограбени от самите вас. **Идете при тях и им изповядайте прегрешенията си и направете мир с ближните си.** Този ден, в който ида, да ви се открия в моята пълна слава, искам да е ден на радост, а не на скръб, ден посветен Богу моему.

АЗ СЪМ ЕЛОХИМ, АНГЕЛ НА ЗАВЕТА ГОСПОДЕН.

Съобщено на 8 октомври, 1898 г.

Варна, България

Преписано от печатни за корекция коли (пет страници) на брат Пеньо Киров на 30 май, събота вечер; 1 юни, понеделник вечер; и 3 юни, сряда вечер, 1915 година.

Преписал: Минчо Сотиров.

БЕЛЕЖКА КЪМ ПРЕПИСА ОТ ПРИЗВАНИЕТО:

Настоящият препис е направен от екземпляр, най-близък и точен с оригинала. Първоначално Петър Дънов е имал идеята да се изпрати този Призив в Народното събрание, за да бъде прочетен пред народните представители, но впоследствие се отказал. Братята са искали да бъде напечатан, за да го имат на разположение. Но след извършване набора в печатницата, и след разпределението на страници, Петър Дънов разпорежда да се отмени печатането, наборът да се разпилее, а листовите за корегирание предал на братята. Такъв лист е имал и брат Пеньо Киров в Бургас, преписал го в тетрадка, а от нея е направил препис по-късно Минчо Сотиров, който е най-близък и точен с оригинала.

Всеки, който в бъдеще преписва ПРИЗВАНИЕТО, да се счита задължен да спазва точно текста, да не го раздава кому и да е, и да бъде пазен като светиня.

Бележка към публикуването и разбирането на гореизложеното „Призвание“

През 1898 година Петър Дънов изнася пред благотворителното дружество „Милосърдие“ една беседа: „Призвание към народа ми – български синове на семейството славянско“.

Тази Беседа следва да се тълкува в контекста на споделеното в писмо с един от неговите ученици:

„Напоследък Небето е било една стълба, по която Ангелите Божии са слизали да ми донесат благите вести отгоре на Господа.“

/Из писмо от 8.10.1898 год. гр. Варна/

Тълкуването извън този контекст, както и извън цялостното познаване дейността и фигурата на Петър Дънов би допринесло за неразбиране и неправилни изводи от рода на твърдения, че Петър Дънов обявява себе си като представител на Висшата Божествена йерархия. Самият Петър Дънов казва: „Духът Елохим, който е Бог помазаник, е ръководителят на българите. Той е Ангелът, посветен

от Господ да води българския народ и цялото Славянство. Той е Ангелът на Завета Господен.“

По време на своята Беседа, би могло да се предполага, че Петър Дънов е посетен от подобен Божии пратеник, защото подобни събития се повтарят многократно в т.нар. „Седм разговора с Духа Господен“, документирани, съхранени в личните му тевтерчета. Подобен документ следва също да се анализира и проучи, защото самите Разговори също би следвало да се тълкуват като дадени отгоре, т.е. те са били записвани от самият Петър Дънов на български език. В този уникален документ може да се прочете следното, което е пряко свързано с гореизложеното „Призвание“:

„Разумей прочие истината, която имам да ти представя в тоя си разговор. Аз съм Афаил, един от служебните твои духове и Господ ме повика и ме прати до теб да ти съобща онова, което има да се извърши. Аз ида от Небето, от жилището Алфиола, от средоточния дом на Небесното царство, гдето всички просби и молитви от тоя свят постъпват пред Лицето Божие. Понеже от дълго време се намираш в молитва и животът ти е обременен с вътрешни тягости и смущения, то Бог иска да отмахне от душата ти тая язва. Тоя народ, за когото е думата, има да претърпи едно вътрешно изменение. Има да станат промени в управлението, което Бог ще извърши наскоро. Една известна сила има да мине през тази страна. Един човек от Бога ще излезе и провъзгласи Истината. В неговите думи ще има сила и мощ. Той ще е човек на когото лицето ще свети като Ангел. В очите му ще има запален Божествен огън. Днешните времена предизвестяват бъдещите дни.“

/Откъс от Седмия разговор на Петър Дънов с Духа Господен./

ОЩЕ НЯКОЛКО ИЗРЕЧЕНИЯ КЪМ СЪПЪТСТВАЩИТЕ „ПРИЗИВА“ СЪБИТИЯ

Тодор Ковачев

Обстоятелствата налагат да се направи още едно издание /вероятно няма да е последно/ на „Призива“ към българския народ и славянството от Учителя Беинса Дуно.

Издателските къщи направили това досега прилагат към него и исторически справки, които са отчасти верни и непълни.

Ще допълним неизвестното досега.

И така в осмия ден от месец октомври на 1898 година в църквата „Св.Димитър“ на гр. Варна Учителят изнася публично лекцията известна със заглавието си: **„Призвание към народа ми български – синове на семейството славянско.“**

Може би някои ще се притеснят, че това е станало в църква. А обяснението е просто. Тогава е нямало такива зали, като съвременните, където това би станало естествено. И друго, физическият баща на Учителя е бил свещеник във Варна и властваша фигура в този край. Религиозните власти още не са знаели нищо за дейността на Учителя и по-лесно от това не е било църковното здание да послужи за зала в днешния смисъл на думата.

Намерението на Учителя е било **„Призванието“** да стане достъпно за широка аудитория. А коя е била тази аудитория? – Ясно е, че не са били само преките слушатели. Заглавието подсказва недвусмислено към кого се обръща Той. **Но не само към българския народ е обръщението.** Почти в края на „Призива“ обръщението е актуализирано.: „Обръщам се към вас сега, мои служители, водители и учители, и към вас книжници, фарисеи и лицемери...“ Текста е ясен. Разяснения не са необходими.

И както е известно вече, цялата предпечатна подготовка е била извършена акуратно. Оставало самото отпечатване. Това обаче не станало. Учителят се разпоредил да се спре отпечатването. Причините не са известни на нас, защото не ги е казал на никого. Листотовете за корегирание обаче останали. За тях Учителят дал указания

да се съхраняват от учениците Пеньо Киров и Тодор Стоименов. Като заръката Му била да не ги правят известни на никого. Така и станало до известно време. В гр. Бургас от екземпляра на Пеньо Киров се е възползвал Минчо Сотиров и си направил препис. В София Тодор Стоименов дал на всеизвестния тогава ученик на Учителя дядо Благо да си направи препис и да го пази в строга тайна. Дядо Благо изпълнявал заръката точно. Така пазителите на тайната станали четирима. Какво става по-нататък?

С дядо Благо голям приятел бил друг ученик на Учителя – Иван Антонов, също известен сред приятелите. Те често си гостували. Тук в скоби трябва да кажа няколко думи за дядо Благо. Това е негов псевдоним. Истинското му име е Стоян Русев. Той е основателя на известното детско списание „Славейче“. Един ден Иван Антонов гостувал на дядо Благо. Посред раздумката им, дошли да навестят дядо Благо други гости. Когато дядо Благо ги видял през прозореца, не изпитал желание да се разговаря с тях. Затова казал на Иван Антонов: „Дете, ти стой тук, а аз ще ги посрещна в другата стая и елегантно ще ги помоля да си ходят.“ Така и станало. Но докато Иван Антонов чакал дядо Благо да си свърши дипломатическата задача с неканените гости, решил да си използва времето, като прегледа библиотеката му. Разглеждайки я, в едно от томчетата, намерил между страниците скътан на тайно място „Призива“. Изненадал се. Не знаел дотогава за неговото съществуване. Учудил се и на това, че дядо Благо не му е казал нищо до сега за тая ценност. Реакцията му била не дотам коректна. Сложил „Призива“ в джоба си и върнал томчето с беседи на мястото му. След сцената с гостите Иван Антонов побързал да си отиде. Всеки би се досетил, че е последвал нов препис на „Призива“. Така и станало. Понеже бил много близък със стенографките, те свършили тая работа на професионално ниво. След ново гостуване на Иван Антонов у дядо Благо, оригиналът бил поставен на мястото му. „Но шило в торба не стои.“ Казва поговорката. Така и „Призива“ започнал да се размножава и тайната да се пази колективно. В един момент Тодор Стоименов и дядо Благо разбрали, че те не са единствени пазачи на тайната. В разговор помежду си

даже им преминала мисълта да се усъмнят един друг в нарушение на поетото задължение. Дядо Благо разкрил мъката си пред Иван Антонов. Сега вече Иван Антонов разбрал, че не е постъпил правилно. Признал на дядо Благо за некоректната си постъпка и като ученик в школата, който не се страхува да си признае грешката, а напротив е готов да я изправи, отишъл при Учителя и Му разказал всичко. А какво направил Той? Ами, постъпил като благ баща. Усмивнал се добродушно и казал приблизително с тих и благ глас: „**Рекох, нека го четат.**“

Така „Призива“ излязъл от своята апокрифност още по времето на Учителя, когато е бил на земята. Днес може да се ползваме от казаната истина в него без да се притесняваме, че сме нарушили първоначалната повеля на Учителя да не се разпространява. Сега нека всеки, който желае да го проучва и да се ползва разумно от казаните там Слова. Пожелаваме Ви го!

Всеки, който в бъдеще преписва ПРИЗИВА, да се счита задължен да спазва точно текста, да не го раздава кому и да е, и да бъде пазен като светиня.

Не се разрешава препечатването на отделни части от текста, както и изваждането на отделни изречения извън контекста.

Културна Асоциация Бейнса Дуно

За контакти: тел. (02) 986-77-73 или 0887 025 404

e-mail: heliopol@abv.bg

Интернет сайтове на Хелиопол:

www.imadrugpat.org

www.heliopol.com

www.beinsa.org

www.7rilskiezero.com

България чрез Словото на Бейнсà Дунò – Петър Дънов – Учителя, върви с Русия и Славянството – това е повелята на Елохима, Ангела на Завета Господен, който е говорил чрез Петър Дънов в момента на изнасяне на Беседата, затова и тази Беседа е много по-специална от другите и носи името ПРИЗВАНИЕ към народа ми – български синове на семейството Славянско.

Културна асоциация Бейнсà Дунò

Културна асоциация Бейнсà Дунò е официално регистрирана структура от 1996 година месец май, след като през 1995 година, месец май бе проведено Учредително събрание и взето решение за нейното създаване. **Първата ѝ задача** е разпространението на Учението, изнесено от Петър Дънов – Бейнсà Дунò. **Втората ѝ задача** е съхранение на това национално наследство, предадено на българите от този Мъдрец – Учителя, за да го разпространяват. Втората задача се изразява и в обособяването на единна информационна банка.

Културна асоциация Бейнсà Дунò има отворен характер.

Културната асоциация е преди всичко работна площадка, място за извършване на някаква работа и **единственият критерий**, стоящ в основата на тази общност от хора, **това е работата**, която има да се извърши за разпространението на Учението, завещано на българите от Петър Дънов – Учителя – Бейнсà Дунò.